

Kiadó hivatal:
muzeum-utca 8-ik szám.

Előfizetési árak:
Egész évre . . . 16 ft. Negyed évre 4 ft.
Félévre 8 ft. Egy hónapra 1 ft 40.

A lap szétküldésére vonatkozó reklamatiók előfizetési pénzek és hirdetések a kiadó-hivatalba intézendők.

EGYETÉRTÉS

Szerkesztési iroda:
muzeum-utca 8-ik szám.
A lap szellemi részét illető minden közlemény ide küldendő.
Börmentetlen leveleket csak ismert kezektől fogadunk el.
Kéziratokat vissza nem küldünk.

April elejétől kezdve a „Baloldal“ új nevet vesz fel és

EGYETÉRTÉS

ezim alatt fog megjelenni. Hisszük, hogy a közönség részvétele és támogatása, mely lapunk iránt — első számának megjelenése óta — folytonosan növekedett, nem fog csökkeni ezután sem. Lapunk szelleme és iránya marad a régi. Küzdeni fog Magyarország állami önállóságáért és függetlenségéért — rendületlenül, mint eddig, de nagyobb erővel, mint eddig.

És hogy az olvasó kimerítő értesítést vegyen minden közérdekű tárgyról, növeljük lapunk terjedelmét idők és körülményekhez képest mellékletek által.

Budapesten, márt. 31. 1874.

Simonyi Ernő, **Csávolszky Lajos,**
Mocsáry Lajos, felelős szerkesztő.
főmunkatársak.

A magyarországi igazságügy állása 1872-ben.

IV.

A nemzetközi ügyek rendezése érdekében a kölcsönös jogsegély biztosítása tekintetéből nem sok történt, bárha a miniszterium hangoztatja, hogy a külállamokkal igazságügyi érintkezés mind a polgári, mind a büntetőjog terén figyelmét igénybe vette, úgy de a tényleges eredmény hazánkra nézve igen csekélynek tartható.

Elég kár, mondhatni megbocsáthatatlan bűn volt 1867-ben a kereskedelmi és vámszerződést oly kurtán furesára megkötni, mely Magyarország anyagi érdekeinek fejlesztését annyira lebilincselte, hogy ma már nagy feladat lesz azon valamit segíteni, akint, hogy a magyar is megelégedjék és a német sógor se haragudjék meg, — no de a haza az első, és a nemzet képviselői ennyi önállásra csak képesek lesznek, különben a képzelt nagyhatalmi állásról mondjanak le.

Az államszerződésekben követendő főirányelveket általában helyeselnék ugyan, de azoknak eddig nem sok gyakorlati haszna van, ha csak még újabb hét évet várni nem akarunk, míg a világhatalom eltemethet.

A polgári jog terén csak egyetlen törvény hozott az amerikai egyesült államokkal a kívándorlás tárgyában, úgy több rendeletek némely külállamokhoz intézendő megkeresvények, illetőleg végrehajtások körüli eljárásra nézve; azonban fájdalommal nélkülözük a honosítási törvényt, mely a kormány által évek óta ígértetik, — úgy többek között az Angolországgal kötendő polgárjogi szerződést, melyre már csak a hírhedt keleti vasut építése ötletéből a Warring-ház elég alkalmat nyújthatott volna, mely ellen a hazai bíróságok jogérvényes ítéletei dacára mi végrehajtást sem nyerhetni.

A büntetőjog terén több törvény és rendelet keletkezett ugyan, melyek rendszeres büntető-törvénykönyvünk hiányában sok ellentétes és változó-kony intézkedéseket tartalmaznak, mit csak azon körülmény is eléggé igazol, hogy az erdélyi, horvát stb. részekben az osztrák büntetőtörvények állván fenn, mindezek különbözőzetei a magyarhoni büntetőjogi gyakorlat-tal lehetőleg összetakoltatni erőszakoltattak elannyira, hogy előforduló esetekben nem csak a különböző nyelv-szóvegek, de főleg maga a lényeg is sok zavart idézhetnek elő, mit bizony az osztrák-magyar névnek örvendőik megköszönhetnek.

Az írói és művészi jogok védelméről több államszerződési tárgyalásokról szól a miniszterium. Csodálatos működés, még Magyarországon ezen fontos kérdés nincs szabályozva, és mi már a külállamokkal szerződünk, bár legalább az e részben követendő főirányelveket megismertette volna, hogy az írói és művészi világ kifelé tájékozva lehessen és legalább ott megvédhesse elme-termékeit, melyek itthon naponta kirabolhatók a nélkül, hogy jogsegélyt nyerhessen.

A consularis ügyek rendezése körül szintén csak egy törvény mutatható föl Amerikával, és bárha a miniszterium belátta az e téren szükséges reformok horderejét nem csak, sőt már 1869-ben bizo-

nyos fontos irányelvek megállapítását kitűzte; de azóta valami kimerítő tervjavaslatot fölmutatni nem képes, hanem e helyett több új consulsági egyezmények körüli tárgyalásokat említ, a nélkül, hogy bár jeleznék, hogy Magyarország önálló (?) államiságának elismerésére mi gyakorlati érvénynek biztosítását látta volna szükségesnek fölvenni.

Nem hagyható megrovás nélkül azon 1868-ki rendelet, mely szerint ámbár az osztrák hatóságok a magyar átiratokat elfogadják, mégis a hazai bíróságoknak a német fordítás és czimezés is meghagyatott, — vajjon az osztrákok is kölcsönösen ezt teszik-e?

A második rész az igazságügyi statisztikát adja elő, mely a lefolyt időről sok fontos adatot tartalmaz, melyből az alkalmazott közegeknek a munka anyagra és erőre tekintettel kifejtett működése eredménye némileg megbíráható, miután a kimutatások általában, főleg az e. f. bíróságokra nézve alig 2. évi működésről szólnak, mely bizony alig alkalmas arra, hogy abból az intézmények czélszerűségére és sikerére következtetni, vagy a szükséges gyökeres javításokra nézve magunkat kellőleg tájékozni lehetne.

Részleteket ezen halmaz hivatalos számadatokból, melyeknek összeállítására a mily kétségbe eső ruganyos természetű szokott lenni, nem közlünk, hanem két lényeges megjegyzést teszünk: először, hogy a miniszterium kebelében nem találjuk nyomát a törvény-előkészítő (codifikáló) osztálynak, melyre pedig annyiszor volt hivatkozás és költekezés, vagy ez úgy látszik, titokban és csöndben működik, vagy is inkább a gyertyát véka alá rejtgeti, — másodszor az egyes munkaerők foglalkozása csak átlagosan mutatattik ki, mi sem az egyesek képességét sem szorgalmát nem tüntetheti ki; kívánatos lenne, ha a miniszter jövőre ez irányban is biztos adatokat gyűjtetne be, hogy a képtelen és tevéketlen egyének rögtön eltávolíthatassanak.

L.

A tegnapi minisztertanács, mely reggeli 10 órától délutáni 2 és fél óráig tartott, néhány folyó ügyön kívül azon kérdések megállapításával foglalkozott, melyek a nyári ülészakban fognak a ház elé kerülni. Ezek a szakbizottságoknál és osztályoknál levő igazságügyi előterjesztéseken kívül a kereskedelmi miniszternek három törvényjavaslata, továbbá, ha idő lesz s módjában fog állani a pénzügyminiszternek, adótörvényjavaslatok, pl. a só, cukor és szeszről; ezekre nézve azonban végleges határozat még nem hozhatott, mert részben egyezményektől függnek; végül pedig a választási törvényjavaslat. A kilenczes bizottság munkálata is szóba került ez alkalommal s az egyes miniszterek oda utasítottak, hogy adnák elő a szakmájukba vágó pontokra nézve véleményüket. Az adminisztratív intézkedések később fognának megtétni.

Mikó Mihály maroszeiki főkirálybíró — mint M. Várhelyről írják nekünk — a Mikó Antal halálával megüresedett csiki főkirálybírói székbe szándékozik magát át-tétni, mert Maroszeiken a Jeneyek demagog pártjának támogatásával tartotta fenn magát, mi a vagyonos értelmiséget pártkülönbség nélkül ellenzékivé tette. Csikszék pedig meglehet elégedve, hisz megszokta, hogy Mikó patri-monium legyen.

A bécsi lapok Ghyezy Kálmánról és ott tartózkodásáról igen kedélyesen írnak. Így a „Neues Wiener Tagblatt“-ban olvassuk a következőt: „Ghyezy Kálmán jó excellenciája tegnapi elhagyott bennünket. — Hogy rövid itt tartózkodása reánk nézve emlékezetes lesz-e, nem tudjuk, reá nézve bizonyára az lesz. Mert Magyarország pénzügyminisztere, Komárom város képviselője — ez alkalommal viselt 1848 óta először köcsökgalapot. Az is először esett meg, hogy a pénzügyi válság vitéz leküzdője frakkba búj, s hogy kezeit keztyük pántolták. E keztyük sárgák s rettenetesen hosszú ujjak voltak, a köcsög sem állt biztosan s a frakk is nagy volt. Hja! teszi hozzá a német lap, magyar embernek a sváb ruhához fokonzint kell szoknia; majd idővel jobban megy.

Törökvilág.

—r. A „Statesman's Year-book“ tanúsága szerint, melyet összehasonlító politikai tanulmányaimnál használok, Törökország bevétele 18 és fél s kiadása 23 és fél millió fontra van előirányozva az ur 1874-ik évre, tehát 5 millió font (50 millió forint) a hiány. A „Times“ konstantinápolyi levelezője pedig nem rég ér-

tesített a költségvetés egyensúlyba hozása terveinek részleteiről is. A bizottság (valjón nem 9-es volt e?) javasol megtakarítást a kiadásoknál, miket azonban problematikuskonak tartván, a bevéteket akarja fokozni. A tizedet egynegyeddal indítványozzák felemelni, mely a „Blue Books“ konzuli jelentései többoldalú bizonyossága szerint 15%-a ma a nyers terménynek. Az adókat is felcsigázni tervelik, különösen pedig a dohányadót, behozni a fővárosba is a telek és iparadót, és még fokozni a szigort az adók behajtásánál. A konzulok jelentései értelmében az adó igen igazságtalanul s aránytalanul van kivette, különösen a falusi népre nehezedik és megfizethetlen nagy. A kivetés aratás előtt történik, s ha elveri is a jég, elfojtja is a szárazság, irgalom nélkül behajtják, elfoglalják utolsó elemi szerét, eladják igás barmait, gazdasági eszközeit és börtönre vetik a fizetés képtelenekeket, legyenek bár családtaglálók apák. A pénzszegény vidéken még az sincs ki megvegye becsületet árban az elárverezendőket, hanem ötöd, tized áron elvesztegetik, hogy a parasztság kénytelen 50—60%-ra vett pénzzel fizetni az adót és így odázni el a tönkrejutást.

Hogy Törökország nem halad, hanem hanyatlak, négy okot állítanak a sokban eltérő de ebben találkozó konzuli jelentések: az adó majdnem teljes összegében a fővárosba foly és soha vissza nem kerül, az adminisztráció rossz borzasztóan, a hadsereg sokat emészt és igen sok kezét von el a mezei munkától, a társadalmi s politikai hanyatlás okai el nem távolíthatók, a politikai s a társadalom szabályai össze lévén elválaszthatatlanul fonódva a Koránban a vallási szabályokkal.

Az első pontot mellőzve, a másodikkra szorítkozhatunk. Az adminisztráció roszaságának forrására látszik mutatni a konstantinápolyi főkonzul 1871. szept. 2-iki jelentése: „A basák tudatlanok — írja — és képzetük sincs sajtáságos hivataluk kötelességeiről, melynek méltóságába felemeli őket hol a kegy, hol a véletlen, hol a korrupció; és nagyon is hiányos nevelésük dacára korlátlan hatalommal vannak felruházva, melyet önkényesen gyakorolnak részint tudatlanságból, részint felelősségmentes hivatalnokai kicsapongása következtében, részint a képtelenségüket felhasználó kegyenczek kapzsísága miatt.“ Ha volna is képesség és jóakarát a basákban, tehetlenek, mert folyton cserélik őket. A boszniai konzul 1872. máj. 20-ikáról írja: Oszman basa után 3 év alatt három új basa volt. A szmyrniai konzul jelenti, hogy 1864—1872-ig 12 valóságos és ugyanannyi helyettes basa volt, s e változásban meg van az a változatlan jó, mint a szaloniqui konzul megjegyzi, hogy mindenik új basa kárhözhatja és lerombolni törekszik mindazt, mit elődje kezdeményezett, lett legyen akár bírósági, akár közlekedési reform az.

Küsztenzsből, írja azt ottani konzul, Tulkába utat építettek, még pedig a köveket egymás mellé dobálva úgy, hogy csakhamar elsüllyedtek azok a sárban, s a nép most az ut mellett a mezőn jár.

A boszniai konzul említett jelentésének más pontja így hangzik: „Ezen tartományban az utak mind csak fele részben vannak elkészítve és több pénzbe kerültek a kormányoknak, mint a mennyi egész kiépítésükhöz kellett, ha becsületesen lettek volna vezetve a vállalatok. Maholnap pedig járhatatlanok lesznek a szükséges javítás teljes elhanyagolása miatt. Ursula vízen, egy jelentékeny hidat elvitt 1870-ben a víz és még ma sincs felépítve, holott 50—60 fontba kerülne az egész, és így nagy akadálya a kereskedésnek, mert hetenként néha kétszer is fennakad e miatt a kereskedés.“

Nem idezek többet. Levonhatjuk ezekből is a tanulságot.

Törökországnak földje termékeny, éghajlata enyhe, népe agrikul, mint Magyarországnak.

Törökország állandó deficitteel küzd, el van adósodva, hitele nincs mint Magyarországnak. És nemesak a helyzet hasonló, hisz az okok is nagyjában egyeznek.

Nincsen-e egy oly fővárosunk (Bécs.) mely minden egyenes adónkat elnyeli a közös kiadások fejében, hogy csupán tizedet adjon vissza? Nincsen-e drága hadseregünk, mely sok munkáskezet von el a termeléstől? Nincsen-e, mint Sennyei mondá „ázsiai“ közigazgatá-

a tanács Lord és társa német vállalkozás elleni védelem szempontjából atot nyújtott be a fővárosi tanácsól szept. 1-ig minden nyilvános nitésnek lesz alávetendő. — **Ta-** ér közelében egy felozslának in- Dunából. — **Posta- és tá-** klapot indított meg Balás Sán- az akademia 500 frtot szavazott ag feldolgozására. — **Orbán Ba-** re képviselete köszönetet szava- melyet erdő- és legelési jogaik sen a kormányhoz intézett. — ellékmedrének kiásatása céljáj- an emelt töltések egyikét a Duna ritotta. — **A zombori magyar** yversenyt tart alaptökéje növelé- illagász márcz. hó 28-diká 79 hában.

Asági értesítő.

Budapest, április 3.
Zünetel. A hangulat egyébiránt új usance-buza ószre 6 frt 40—
te. Mint minden évben, nagypén-
re derült, a meleg növekedett, a első kellemes tavaszi nap. Hőfok B.-Bányán, Sopron, Trencsén,

nyek huzása apr. 1-én: 1082. so-
nyereményt 20,000 frtot; 3502
sor. 18. sz. 1500-at. A többi
00 és 50 frt.

nyek huzása márcz. 31-én. A fő-
17. szám: 10,000 frtot a 130,364
84. szám. A több kihuzott számok

30—7.70 krig; Rozs 5.30 5.50 krig;
40—2.60 krig; Kukoricza 4.40—4.60
Burgonya egy zsák 2.10—2.50 krig;

a annak, hogy a tegnapi ujaradi hetivá-
hangulat igen lanya és a gabnane-
csóbban keltek el.
82 fas 6 forint 80 kr., 83 fas 7 ft vám-

kr.
0 kr.

60 1/2—61 kr. fokonzint hordótól.
Tiszta buza 1-ső osztályu 8 frt 80 kr.,
2-od 6 frt 90kr., kétszeres buza 1-ső oszt.
kr., 3-ad oszt. 5 frt 80 kr., rozs 1-ső
5 frt 10 kr., 3-ad rendű új 4 frt 80 kr.,
2-od rendű 3 frt 40 kr. 3-ad rendű új 3 frt.
kr., 2-od rendű 2 frt 20 kr., 3-ad rendű
4 frt 50 kr., 2-od rendű 4 frt 30 kr., 3-
ft 50 kr., Lencse 10 frt 50 kr. Bab 8

Mocsáry Lajos, főmunkatársak.
AJOS, felelős szerkesztő.

Arnyokomat

égi postaházban ajánlom a t. kö-
va. Kifinó borokkal, sörrel; reg-
vacsorával szolgálók.
aji Ó-Aszu
osi kar figyelmébe. - Naponkint
jásznak.

PARRAGH GÁBOR.

Értékesítések

gült férfierőt),
lt syphilis, huggeső-
akori magömlést,
és biztonsággal, anélkül,
a vagy életmódjában aka-
lytatnék:

mbek A.
sebész és szülész,
teza 2-ik sz. az ó-posta
1. lépeső, I. emelet.
velekre azonnal válaszol.
ig, és 7-től 8-ig este.

Melléklet az Egyetértés 4-ik számához.

államnak négy ötszáz forint helyett ötven forint jövedelmétől s ez így tart már vagy négy évtized óta, hanem az a véletlen mindig megtörténik, hogy Pennási jegyző ur, rendezte ez időtájon vesz feleségének új tunikás ruhát, s magának egész téli felöltőt.

Rablacsek Adolf ügyvéd, ki mindössze is ezelőtt három évvel, egy szállt kopott átilában lopódzott be, törvényszékkel s járásbíróssággal megajándékozott Boldogfalva városába s váltó adóssággal terhelve nyitotta meg, télen is ritkán fűtött irodáját; de ma már tulajdon házából, saját csinos előfogatán robog ki, összezsarol évenként boldogon és boldogtalanon négy-ötven forintot, nem is említve azt a minapi kivételes esetet, midőn a félkegyelmű Vajváry gróf bukásából, tízezer forint ütötte markát. Jövedelemadója törvényesen tehát négy-ötszáz forint körül forogna. A bevallási ívet becsületszó terbe alatt ő is megkapta, erre pedig úgy látszik sokat ad, mert a „be c s ü l e t e m r e m o n d o m” kifejezés, kedvenc szavajárása lett, mióta urnak csapott fel, de temérdek elfoglaltságai miatt éppen tárgyalása lévén akkor is, az üresen felegett bevallási ívet, szinte Tentafi jegyző ur töltte be, két háromszáz forint tiszta jövedelemmel, s Rablacsek ur fizet a magyar államnak összesen harmincz forint jövedelmét. Hanem másnap Rablacsek, komját a jegyzőt ebédre hivatta, s a kávénál egy szép értékes tajték pipával ajándékozta meg s komámasszonyának a legközelebbi pesti utjából, egy csinos arany karpereczet hoz.

Galgenblum Tóbiás, az egész vidék megrontására uszoráskodik huszezer forinttal, miután ama sokszor hirdetett, de a mi viszonyaink közt soha nem helyeselt, modern állami tant „a pénz is csak portéka”, szíve melyébe véste s gyakorlatban úgy értelmezi, hogy attól száz kétszáz perczentet jövedelmezett magának. De betáblázta mégis abból tíz száztólra, a mint illik, ezer forintot. Jövedelmiadó ívet egyszerű okból nem írhatja alá, mert ötven éves korára meg Guttenberg aprós gyermekeivel nem jött ismeretségbe, Pennási jegyző ur bediktálta tehát lelkiismeretesen, hogy Tóbiás urnak betáblázott ezer forintján kívül, mi türes tagadás benne, bizony van még vagy kétezer forintja, mit betáblázatlanul, de tisztességes tíz perczentre ad ki a nép közt. Tóbiás ezen az alapon ezer, ezeröttszáz forint adó helyett fizet a magyar államnak harmincz, negyven új forintot, Pennási jegyző ur, nevenapjára rendszeresen ismeretlen kézből egy még senki által nem használt százforintos bankjegyet kap.

Holzhacker Isidor Vértesi gróftól megveszen egy ezredéves fákkal diszáló öserdőt, mely a határvédőknek is becsületére válna. Triestig, Liverpoolig, Caleig repülnek a schlipperek és hordódongák milliói, azért a Tiszán és Bodrogon leszállított tízenöt forintos, sok száz ezer hegyaljai szőlőkaró óriás értékét alig veszem figyelembe. Az összedarabolt nem haszonra való fák s ugynevezett szabad rakodású forgácsok halmazából, igaz, két vármegye tűzel a vállalat óta, de azt nem is emlitem. A jövőmi adó pontos kiszámítása nagy bajjal járván, azzal véli egyszerűsíteni Isidor ur, hogy a jövendő szolgabíró, a kupaktanács, meg Pennási jegyző ur hitelenen tett aláírásaikkal bizonyítják, hogy a tavalyi szokatlan enyhe tél, a fa leszállott ára, a munkáskézihiány, a két csatán is uralgott kolera miatt, a végtelen megrágrt szekeresek bére stb. Isidor urnak minden képzelt nyereségét úgy tönkre silányították, hogy leszámítva abból az írtóztató nagy kezelési költséget, még szerencse, hogy ha nem vesztett, azért tiszta nyere-

ségét jó lélekismerettel nem tehetik többre két három ezer forintnál, ennek alapján Isidor az egész Vértesi gróftól vett erdőnyereségből fizet a magyar államnak két-háromszáz forintot. Más évben, Szeles Gyula urtól, ezeröttszáz hold földet, kényelmes lakot s gazdasági épületeket vesz Isidor veje nevére százezer forintot az erdő tiszta nyereséméből. Igaz! tízezer forintig megrövidítette a magyar állam üres pénztárát, de Pennási jegyző ur is az őszön, három urbéri telek illetőséget vesz, s a jegyzőségről leköszön. Kísértük meg már most betekinteni egy más városba, vagy községbe hol egészen más viszonyok fordulnak elő. Névtelenül festem ott is le a tárgyakat, de mind az életből másolom le őket.

Változik szinpadunk, tehát változnak rajta a személyek is: Kopárfalván Sovány Gábor a jegyző, nagy községnek írták be a minapi rendezéskor; hivatalában csak a boldog jobboldali törvény azon paragraphusa tartotta meg, „hogy a régi szolgák vizsgáltsága és választatásmenteseknek decretáltattak, mert Deák és Pulszky Ferencz arczépe ott függ íróasztala felett, de négy száz forint fizetésből, hat beteges aprós gyermekkel, ténsasszony feleséggel mindamellett is, igen nehéz az élet, s azért az adósság csinálása nála nem fékezhetlen nagyuri hajlam, hanem kényszer, mely az éhségtől óvja meg. Adós is Rófós Mózes boltjában szépen ruhakelméért, s a konyhára szükséges annyi mindenféle apróságokért. De még több a tartozása a cédulára hordatott italért és husért Pírók Ábris regálé haszonbérletnél. A gyógyszerári számlát, mit beteges családja részére elhordatott, nem is emlitem, mert azt egy kis szagos füstölővel és bajuszkenővel megnyomtatva Lapdacs Imre gyógyszerész mindig ingyen küldi haza. Kérkedő Henrik orvos ur több évek óta majd mindennap belátogat a városházához, rosz nyelvek még szóba is vehetnek, hogy a jegyzőné szép szemeiért, pedig csak a beteg gyermekek megmentése miatt, anélkül hogy még valaha csak egy krajczár honorariumot is zsebre tett volna Gábor urtól. Lábszj Máté czéh- és másféle mesterek se szerit se számát nem tudják már annak a sok kisebb és nagyobb hitelbe varrt lábbelinek, melyeknek árát jegyző ur rendszeren, a munkát haza vitt inas gyermek fáradságáért, markába nyomott négy kros piczulával szokta kifizetni.

És hány? száz meg százezer, itt elő nem sorozható ne-mei vagynak még az egész országban, azon önkénytelen és önkényes visszaélések, elnézések és eltitkolásoknak, melyeknek vétkes elkövetésével míg az illetők hazafiságot akarnak játszani, sok, de igen sok milliókkal károsítják meg hazájok közjóvalukat. Mezősylv László.

A meetingekről.

I.

A szabad választásnak csak akkor van értelme, ha az a választó, ki szavazati jegyét az urnába dobja, tudja, hogy mit cselekszik. Nem következik, hogy a szabadelvűséget, az ellenzék, vagy demokratiát kellend támogatni annak, ki tetteinek öntudatával bír, mert hiszen a conservativismusk, ultramontanizmusnak, egy a despotizmusnak is megvan a maga érdeke, s azok, kik eféle emből szivják az életnek, és mellette is szavaznak, nagyon tudják, hogy mit csinálnak — amde szavazzanak ők saját érdekük mellett, csak egy cseppel lesznek a tengerben, ha aztán a nagy többség is fölírja fogni a maga érdekét és azt

mindent elénekelt, s mint a madár folyvást csak énekel, mert beszéde csupa dallamosság volt és szeretetreméltó játszság.

De szeszélye, szeretetreméltóságánál nem volt csekélyebb; és Strakoschnak ugyanacsak ovatókkal kellett élnie, hogy a rendkívül korán fejlődő kedves gyermeket a tanulmány szigorától vissza ne rettentse. Adeline a szorgalommal járta a leckéket és látogatta esténként az operaházat, hol oly művésznők énekeltek gyönyörködhetett mint Sonntag, Lind Jenny, Grisi stb.

De ugyanekkor már a dicsvágy is ébredni kezdett benne, és édes anyja örömkönyek között lehetett tanuja a következő kedves és naiv jelenetnek, mely művésznők későbbi pályája tekintetéből, mindenesetre nagyon jellemző.

Egy este, Norma előadása után, melyben az énekesnőket tapsokkal, virágokkal tüntették ki, a kis Adina a egyik mellékszóba sompolygott, s ott fehér lepedőbe burkolóznán s anyja egyik régi diadalkoszoruját fejére illesztvén, a tükör elé állt, és eléneklé a „casta divát.” Azután el kezdett hangosan tapsolni, levette fejéről a koszorút, lábaihoz dobta, hogy ismét felvehesse. Ezt is teljesítve, a legbájosabb hajlongások és köszönetnyilvánítások között lépdelt hátra. csókokat küldve a közönségnek, melyet képeletben látott maga előtt, míg végre az ajtóhoz ért, hol anyja ölébe zárta. Ime a kis angyal, jól tudta, mily szerep várakozik rá az életben.

Albóni akkorában Amerikában tartózkodott, és híret vevén a kis leány genialitásának, őt hallani akará. A kis Adina a készséggel engedett a nagy művésznő kívánságának, de kiköté, hogy előbb elbuvik, miután nem szereti, ha másokat lát maga előtt. Úgy lön. Adina elénekelte az „Alvajáró” második finalját és a nagy Albóni el volt ragadtatva. Az „Alvajáró” ma is kedvenc dalműve Pattinak.

De csakhamar, nyolcz éves korában, megkezdte művészi pályáját, mely jelenleg is valódi láncolata a legszebb

támogatja szavazatával. Amde éppen ez az, a mit a nagy többség nem tud, s éppen mert nem tudja, szavazatát egy kis mézes máléért kész annak érdekében adni föl, kinek érdeke az ő érdekével ellenség, s természetes, hogy azt az erőt is, melyet innen szí, oda fordítja, hogy földre tiporja belátás nélküli együgyű támogatóját.

És ez az aránytalan küzdelem folyó előttünk, szemünk előtt napról napra. Látjuk a szavazások záporosóját hullni, hogy azok földjét trágyázza, melyből a szavazók részére aztán vessző és járom terem.

A városok falai közt elkecseregett harcz foly az értelmesebb osztályok közt, s míg az értelmesebb városok egy-egy erőddel szaporítják az ellenzék várcsoportját, addig a falukban a plebánusok, kántorok, gazdatisztek és más afélék, kik uraik szolgálatában állva, kötelességszerűleg beszállik tele fejét azon néptömegnek, melyhez hébe-hóba, akkor is csak a legrövidebb időre vetődik egy-egy művelnem ellenzék ember, ki aztán a megszárdított fejeknek tebb oly könnyen jelölheti ki, vagy épenséggel képtelen kijelölni az egyenes utat.

És miután ez így áll, miután a tájékozatlanság még azt is képes elhinni, hogy az ország jelenlegi nyomorának az ellenzék az oka, hol akkor a reményiség, hogy a hínárból, melyben kevesek kivételével mindannyian torkig vagyunk, ki fogunk szabadulni?

Nagyon feketének látom talán a helyzetet, feketébbnek mint a minő, mert e kérdésre nem tudok más feleletet adni, mint azt, hogy: ha a nép fölvilágosítására az eddigi utak és módokon kívül nem fogunk hatni még más utak és módok által is, akkor a szabadulásra vagy nincs reményiség sehol, vagy oly távol van az, hogy az én gyenge szemem fölfödözni nem bírja.

Mozgalmat igen is, szellemi mozgalmat kell teremteni az országban. A választók esztét belátását kell felvilágozni s ismeretere hozni azon fegyvernek, mely minde-neknek kezében van, s mely fegyverrel nincs hatalmasabb fegyvere a világnak, miután ezzel szemben a katona se tehet egyebet mint azt, hogy meghajlik: — és ez a fegyver a szavazat. Ennek a fegyvernek ismertetését kell czélul kitűznünk és megvilágosítani a sötétben látók szemét, hogy e fegyver élét, hatalmát és ragyogását észre-vegyék, s aztán tudják azt forgatni magok mellett.

Mig a hatalom katonáit gyakoroltatja az anyag gyilkos fegyvereinek forgatására, tartunk mi addig szellemi harci gyakorlatokat, s tanítsuk a választókat a szavazati fegyverének gyakorlatára, mert éppen úgy megsemmisíthetik magukat ezen fegyver ügyetlen és vigyázatlan használatával, mint azok, kik tudatlanságból, maguk, vagy barátaik felé fordítják a puská csövét a helyett, hogy ellenségeik felé fordítanák.

Az anyagi hadjárat haladásával lépést kell tartani a szelleminek is, mert az önkény vagy fehéret, csak is a választók szavazati fölgőcskája képes ártalmatlanná tenni.

Azon hadigyakorlat tehát, melyet a népies szellemi tere — ha győzni akarunk — át kell vinnünk, s mely a legszükségesebbnek mutatkozik, a népgyűlésekben, a meetingekben találja föl táborait. Népgyűlésekben, melyek az ország fővárosában, és az ország minden vidékén tartassanak, hová látni, hallani, esztét tisztítani, s a szavazati fegyver erejének ismeretere jönni — összegyűljenek azok, kiket részben a kíváncsiság, részben az érdekltség, részben a lelkesedés visz, vagy vezet.

diadaloknak. Szülőivel és Strakosch kíséretében beutazta Amerikát, s azután Havannába rándult egy hajón, mely majdnem törést szenvedett, de a kormányos önfeláldozó készsége folytán még idején a révbe ért. A város lakói azonban megjárták, mert nem akarták hinni a kilencz éves leány művészetében, üresen hagyták a hangversenytermet; — és kívülről hallgatóztak. Elbájolva a hangok varázsától, egyre többen siettek a terembe, mely a második darabnál már zsufoltig telt. Adina a „sevillai borbély” cavatináját éneklé, oly lelkesültséget idézve elő, hogy a közönség tömegestől rohant az emelvény felé, neki köszönetet mondandó, mi őt annyira megzavarta, hogy félbeszakítva éneket, anyjához rohant.

Porto-Ricoban egy négernek köszönhető, hogy a kigyómarástól megmenekült; és midőn később Amerika vadonjaiban utazott, nem egy oly vesztélynek volt tanuja, mely másoknak végvesztét okozá. De ő mindig szerencsésen megmenekült a bajtól, és fennen azzal dicsekedhetett, hogy szerencsés csillagzat alatt született.

1859-ben jött vissza Európába, és legelőbb a madridiaknak mutatá be művészetét és tőlük nyerte az első koszorukat.

Következett aztán London, Paris, Szt. Pétervár Bécs, és Németország több városa.

Jött aztán de Caux marquis, ki boldognak érezte magát, hogy nevével e művésznőt megajándékozhatá, a nélkül, hogy követelte volna, miként a Patti név jövőben háttérbe szoruljon, mert ime, az még jelenleg is hódít egyre növekvő varázsával, midőn de Caux marquis ur csak neje mellett emelkedett a hir szárnyaira.

És következett végre a mi jó Budapestünk, melynek virágárusnői és minden néven nevezendő virágárusai most már azt sem tudják honnan és hogyan szerezzék be ama nagy virágmenyiséget, melyet náluk a művésznő tisztelőtéré megrendeltek.

Mert a virágos elmaradhatatlan, a hol Patti énekel. Várjuk tehát a virágosót, s várjuk mindenelőtt a hangokat, melyekben gyönyörködni fogunk.

ig annyira felhevülni, mint azt né tételezhető fel komolyan gon-ésbé vártuk azt elváratainktól. az egyesülésre legalkalmasabb elveit érvényre juttatni nem követelménye a nov. 7-ki has-soraiban történt szakadás. Az en szétvált fractiók egyesítése, őszintén sajnáljuk mi is. Az őzött azonban szándékosan, ujo-ő n n y e l m ü s é g g e l hatá-zhető következmények előre

ndom — őszintén sajnáljuk a oltatott egyetértésünk megzava-higgye el a „Magyar Újság,” a ntézett támadásaival legkevésbé m új híveket nem fog megnyerni nok tetszését azok által kivivni

részeinek egyesítése sikerült, ha juk és kívánjuk a még öktől, (reméljük, hogy képviselők ezni fog,) hogy a nemzeti érdekét el előbb az „egyesült k” phalanxához csat- St. J.

elmi adókról.

andik levél. — küldöttek részvétlensége és ha-és lakosság körülményeivel, viszo-len idegen adóhivatalnok, ezen a szegény ember erszényébe nyul-lára teljesíti: ott ki van téve a , birák vagy jegyzők önkényé-szeszélyének. Tisztelet és becsü-ő és számos kivételeknek, de ott yénenkénti összeírása s kivétele két elhallgatok; de megtörtént

nagy forgalmu mezővárosban, na, forgat kereskedésben nyolcz, bor, buza, gyapju, szesz, s a t. bő-áraiban, éjjel napjal rakodnak, a a terhes szekerek, üzlete vi-ztendőben szépen, hat, hétezer bevallásnál Lőrincz ur is megkapta és büntetés terhe alatt is betöl-elsőre nem sokat ad, a második-erének magára nézve a szemé-től megizeni, hogy nincs odahaza. et azután Pennási jegyző ur és titólti a Lőrincz ur állásával tel-tali közeg, hogy Goldhammer ke-ye nem tehető többre négy, öt-arkába mosolyog, s fizet a magyar

s a mellékleten.

s és más ezekhez hasonló nevek nemzeti elv itt soha sem volt irány-örmértékül az elnevezésben. Ott r-utca, a Laudon-utca, a a pót-utca, a Dorottya-utca, a származásukat.

a nap alatt; s minthogy jelenleg n kikötésünk, ideje volna mindjárt tég alá vetni, ama régiebb utcá-angzásnak. Hadl tanulják meg a l tréfálmók; és ha ők közönyösök, s nem leszünk restek oly jogaink a nézve mind anyai életfeltélt

erőszakot, lássunk hozzá a munká-ogy az erély, éberség és kitartás ek, melylyel minden eddigi hibán-ónket is biztos alapra fektethetjük.

t ti á d á k.

ai közönség elkényeztetett gyer-bé sem érdektelen tudni, mint ju-melyet a művészvilágban s átalá-oglat.

liri kisasszony néven huzamosb olasz szinpadoknak s később más kerrel énekelte. Férjével Patti szintén igen jeles énekes volt, meg, vele több dalmű előadásán padon kezdvén meg ama szerel-nyerte folytatását és házassággal

gy gyermek származott: Patti yorki nagy operaház igazga-Mór vett nőül.

t a, kinek énekelte a budapesti gyönyörködött.

ly hegedűművész és hadnagy az előtt két évvel végezte be rövid

Végre Patti Adina a mi szeretetreméltó, szelleműs divánk, kinek eseményekben és többnemű diadalokban már eddig is példátlanul gazdag életéből egy-két adatot feljegyezni ezzel alkalmat veszünk magunknak.

Patti Adelina született Madridban 1843 febr. 19-én, s így jelenleg még csak (titokban mondjuk) 31 éves, megjegyezvén, hogy rendkívül való élénkségénél és szellemi ébrenségénél fogva tíz évvel fiatalabbnak néz ki.

Anyja, ki ekkor még élte virágában volt, Adelina születése után huzamos ideig betegeskedett; de felülül-ven ismét szinpadra lépett pályáját folytatandó.

Azonban mily fájdalmas megdöbbenést kelle tapasztalnia, midőn Donizetti Lucijában a énekelni akarván, hangja egyszerre elakadt, s szerepét nem folytathatá. Patti né teljesen elveszté hangját és le kellett mondania a művészetről.

Egyedüli vigaszát ezental gyermekeiben lelé, s kü-lönösen a kis Ada volt az, ki neki sok gyönyörűséget okozott. Titkos sejtelmében aztán a gyermekét keblére szorítván, nem egyszer mondogatá: azt hiszem, hogy hangom hatalmát e kis angyali lény örökölte, s a mit általa örökre elvesztettem, azt ő nekem majd százszorosan kárpótolni fogja. És úgy is lön.

1847-ben a Patti családot súlyos anyagi csapások érték, minek következtében az odahagyta Spanyolországot, és visszaköltözött Olaszországba.

Adelina ekkor látta rövid időre először és utoljára szülei hazáját, mert nem felesleges tudni, hogy ő Olaszországban még soha nem énekelte.

A sors itt sem akart kedvezni a családnak, s így történt, hogy ők mindnyájan Amerikába a mentek hazát keresni és Uj-Yorkban telepedtek le.

Strakosch azzonnal megismerkedett a családdal, melynek női tagjai leködtették figyelmét.

A még csak öt éves Adeline a egyszerű hallásra

KÜLFÖLD.

Napi szemle. Az osztrák-magyar külügyminiszterium jegyzékét intézett a római kuriához a pápának az osztrák püspökökhöz intézett márcz. 7-diki encyclicája alkalmából. Ambár az encyclica nem egyenesen a kormányhoz volt címezve, de annyira belevág a kormány dolgaiba, hogy lehetetlen volt azt hallgatással mellőzni. Mi már akkor jeleztük, hogy egy idegen hatalomnak ily beszésközbe beavatkozása az állam belügyeibe, sőt ily nyílt lázítás s lázadásra hívás az ország törvényei ellen, okvetlenül maga után vonandja az államhatalom megtorlását s rendreállítását. Örülünk, hogy az osztrák-magyar nem mulasztá el — ha kissé bár későn is — megtenni kötelességét s nem tartóztatá vissza ettől még az a tekintet sem, hogy a vakmerő beavatkozó és lázító maga a csalhatatlan pápa. Ezen fontos jegyzék lételet ugyan némelyek még most is tagadják, de igen jól értesültek állítják azt. Sajnálatos, hogy — nem tudjuk minő alkalomszerűen vagy kiméletből — a delegatiók elé terjesztendő „Vörös könyv”-ben, mint a „P. Lloyd” véli, nem igen lesz szerencsénk azt olvashatni. — De azért olvasni fogjuk másutt kétségkívül; ma már nem azért gyűjtjük meg a gyertyát, hogy véka alá rejtsek.

Jacobini püspöknek bécsi munciussá kinevezése — az új „Presse” értesülése szerint — annak dacára történt, hogy a bécsi kormány római követe által felszóllalt a kinevezés ellen. A „P. Lloyd” meg akarja ezt cáfolni — különös! hát nem olvasta-e egész világ ama jelenetet, mely e tárgy miatt előbb Paar gróf és Antonelli bíróknak aztán Antonelli és a pápa közt történt?

Táviratunk jelenté Mühler volt porosz vallás- és oktatásügyi miniszter halálát. Élénk emlékezetében lehet még e név az olvasó közönségnek pár év előtti piesticus viselt dolgairól, a mikor a közvéleményt annyira maga ellen ingerlé, hogy csakugyan tul kellett adni rajta, s helyét aztán a szabadelvű Falk foglalta el.

Hanem bár kegyes szemfogató Falstaff volt vénére Mühler ur — és a világnak mint ilyen fog emlékében maradni egy ideig — mi, azaz hogy e sorok írója, megemlékezünk arról is, hogy ez a kegyes ur nem volt mindig ilyen kegyes ur, sőt fiatal korában — ő is virágozott, s mi több, ő is Árkádiában született. Bon vivant, vigkedélyű ember és ugyanolyan költő is volt, igen, költő, még pedig azok egyike, kiknek dalai ma is és még sokáig élni fognak a német nép, különösen a német ivó társaság ajkán. Ő irta többek közt azon vig német bordalt: „Gradaus vom Wirthshaus komm' ich heraus” — és azt a másik latint, melyet még a magyar diákok és borozó kompániák is daloltak szélben: „Mihi est propositum in taberna mori.” No, nyugodjál, jó öreg, sit tibi terra levis!

A francia reactionariuskok kétségbe vannak esve az utóbbi köztársasági választások s Rochefort elmenekülése miatt. A „Figaro” már látja a „commune” félt megújulni. A republikánus szélsőbal pedig remél és működik, s a nemzetgyűlés szétoszlásakor a következő nyilatkozványt bocsátotta ki:

„Franciaország aggodalomban van, melyet az októberi emlékek még súlyosbitnak. Az egyesült monarchisták fennen hangoztatják szándékukat, hogy restaurationalis kísérleteiket újra megkezdendik.

A fenyegetett köztársaságnak, nemzeti souverainitásnak és általános szabazati jognak most sokkal inkább, mint valaha, van szükségük minden védelmezőik egyesülésére.

Kétségtelen, hogy 1871. júl. 2-ka óta a pótválasztások folyton gyarapították a nemzetgyűlésben a republikánusok sorait; kétségtelen, hogy Franciaország soha sem birt szükségeink világosabb tudatával és soha sem fejezte ki akarátát határozottabban mint napjainkban; és kétségtelen végre, hogy a köztársaság elleni alapítatlan elfogultságok nagyobb részt megszűntek s a városok és falvak között eddig fenntartott gyűlöletes ellentét is elenyészett és helyt adott az egyesülésnek és solidaritásnak.

A munka még nincs befejezve, mert az általános szabazati jog, a nemzeti souverainitás e békés és törvényszerű eszköze veszélyben forog. Némelyek ki akarják zárni a választásból a polgárok millióit; mások meg csak azért beszélnék fennen a népsouverainitásról, hogy aztán a plebiscitum köpenye alatt a nép mondjon le minden jogairól.

A feladat csak azon napon lesz megoldva, midőn mi Franciaországnak megadandjuk souverainitása gyakorlását. Ez volt három év óta törekvéseink állandó célja. Míg ez el nem lesz érve, sem nyugalom a kedélyekben, sem politikai létünkben állandóság, sem biztonság nem lesz.

A republ. unio előtt tehát egyedül a nemzetgyűlés feloszlata képezi az egyetlen eszközt azon válság megoldására, mely a szenvedéseit oly bátran tűrő országot kimeríti.

A nép, mely három év óta önmegtadadásának, érettségének és méltóságának oly számos példáját adta, e nép azt találja, hogy nem csak joga, de képessége is van önmagát kormányozni. Többé senki sem tagadja meg tőle az általános választási jogot, melyet követel, és melyhez joga van.

Még tegnap is Gironde és Haute-Marne megyék helyben hagyták és üdvözölték az egyszerű programot: Az általános szabazati jog sérthetlensége; A nemzetgyűlés feloszlata; A köztársaság szervezése az ország új választottjai által.

Franciaország már 14-ikszor nyilváníta akarátát ez értelemben.

Daczára e fokozatos győzelmeknek, a köztársasági közvélemény még sem bir tulsúlylaj a nemzetgyűlésben; a képviselők nem küzdhetnek, nem győzhetnek másképp, mint a választók erélyes és folytonos közreműködése mellett.

A jelen körülmények között, melyekben élünk, minden republikánusnak kötelessége a szigorú fegyelem és

összetartás; Franciaország bukása vagy fölemelkedése forog kérdésben.

Elnök: Jules Cazot, alelnökök: Brelay, Tolain, jegyzők: De Mahy, Al. Lambert.

A kölni érsek elfogatását következőleg írja le az ottani „Volks-Zeitung”: Devens rendőrfőnök már 7 órákor reggel megjelent az érseki palotában, kijelentvén, hogy utasításai szerint kénytelen az érseket elfogni, ha az ki nem jelenti, hogy esetleg önkényit fogja magát a fogságbüntetésnek alávetni. A rendőrfőnöknek ezen ajánlata a leghatározottabban visszautasított; az érsek kijelentette, hogy ily ajánlatot nem fogad, de nem is fogadhat el. A rendőrfőnök erre elhagyta az érseki palotát s Kloser rendőrbiztossal tért vissza. Az érseknek csak annyi idő engedtetett, hogy szolgálja a legszükségesebb ruhaneveket összeszedhesse s elrakhatta. Az érseknek azon kérelmét, hogy egy órai idő engedtesse neki a fogságba kísértetés, a rendőrfőnök csak annyiban teljesíthette, hogy egy negyedórát engedett. E közben a kölni felszentelt püspök, a székesegyházi káptalan, a főhelynökség hivatalnokai, néhány lelkész és polgár gyűltek össze az érsek lakásán, kiknek jelenlétében az érsek tiltakozását nyilvánítoatta az ellene követett eljárásra vonatkozólag, különösen hangsúlyozván, hogy még arra sem engedtetett neki elegendő idő, hogy a legszükségesebb intézkedéseket és előkészületeket megtehesse elhurczolatása előtt. Kijelentette ezen kívül, hogy csak a tényleges erőszaknak fog engedni. Az érsek megmaradt ebbeli nyilatkozata mellett, még akkor is, midőn a rendőrfőnök határozottan elismerte, hogy az érsek csak az erőnek enged. Csak midőn Kloser biztos mindkét kezével karon fogta az érseket, követé őt az érsek e szavakkal: „Deo gratias! Erőszakot használtak.” — E pillanatban a jelenlevők a felszentelt püspök példájára térdre borultak, s így fogadták az érsek áldását. A körülállók, kiknek száma időközben tömegesen szaporodott, az érsek köré tódultak kézesokra. Káplánjának azon kérelmére, hogy csak egy óráig maradhasson az érsek mellett, a rendőrfőnök kijelentette, hogy azt csak a föltétlenül engedheti meg. A rendőrfőnök kocsijában vittet az érsek a fogházba. Az uton tömegesen összecsoportosult nép, bár az elfogatás egészen váratlanul történt, az elfogott érseket meghatva üdvözölte. Midőn a fogház ajtai bezárattak, a nép egyházi éneket zengett.

TÁVIRATOK.

Kecskemét, ápril 4. (Az „Egyetértés” eredeti távira.) A „Népkör” választmányi ülése a közjogi ellenzék egyesülését egyhangulag üdvözölte. A májusi országos gyűlésre tekintélyes számmal jelenik meg.

UJDONSÁGOK.

Az orsz. magyar képzőművészeti társulat közgyűlése f. évi ápril hó 19-én délelőtt 10 órákor saját helyiségében (akademia-palota) fog megtartani. Tárgyai: 1. Az igazgató-választmányi jelentése. 2. Az alapszabályok módosítása. 3. Egy választmányi s két tiszteletbeli tag megválasztása. 4. A számvizsgáló bizottmány jelentése. 5. Az előirányzott költségvetés megállapítása. 6. A f. é. számadás megvizsgálására bizottmány kiküldése. 7. Felmerülő indítványok tárgyalása.

A jogakadémiák reformja tárgyában március 30-tól ápril 3-áig Mészáros Ferenc min. tanácsos elnökléte alatt tartott értekezlet eme megállapodásokra jutott: A tanfolyam a jogakadémiákon négy év, ugy azonban, hogy a kik csak a jogtudományokból akarnak államvizsgát tenni, a harmadik esztendőben vagy a jogtudomány, vagy az államtudományi folyamat választathatják, és ezzel tanulmányaikat bevégezhetik. A félévi vizsgák megszűnnek, és ezek helyébe a budapesti egyetemen fennálló két alapvizsga: a jogtudomány és államtudományi vizsgálat lép oly szervezettel mint a budapesti egyetemen. Aki az akadémián a négy évi tanfolyamot bevégezte, bármelyik magyarországi egyetemen egyszerűen jelentkezhetik a szigorlatra. A tanszékek száma, tekintettel a fenforgó viszonyokra egyelőre kettővel szaporították, és így nyolcz tanszék lesz. Az igazgatóságok megszűnnek, helyükbe a rendes tanárok közül évenként választandó dékánok lépnek, úgy hogy az illető jogakadémiák ezental egészen a jogi karok szervezetével és nevével fognak birni. A tandíjak a budapesti egyetem mintájára szerint rendezesítettnek, a tanárok közül bárki a köteles tantárgyakon kívül a megszabott tandíj mellett tetszés szerinti specialis colloquiumokat tarthat, sőt azok tartására kötelezve is van, a mennyiben az általa előadandó tárgyak óra-száma a hetenkinti tíz órát meg nem ütné. Ezenkívül tandíj élvezése mellett magántanárok is tarthatnak előadásokat. A magántanulás a jogakadémiákon ezen év október havától fogva teljesen megszűnik. Csak is kivételes esetekben adhat a miniszter egyeseknek engedélyt, hogy az egyik vagy a másik alapvizsgát vagy szakvizsgát letehessek.

A „Történeti Lapok” első száma K. Papp Miklóstól, megjelent a következő érdekes tartalommal: „1. Az olvasóhoz. 2. Loránfy Zsuzsanna életéhez, közli Szilágyi Sándor. 3. Egy oklevél 1512-ből. 4. Alvinczi Péter pap, kassai prédikátor levele az fejedelemség felől. 5. Barsai Ágos fejedelem levele 1660-ból. 6. Teleki Mihály levele Gyereffi Györgyhez 1673-ból. 7. Id. Czegei Wass György naplója (1704—1705). 8. Kazinczy Ferenc fogsága történetéhez. 9. Adalék Bölöni Farkas Sándor életéhez. 10. Erdélyi levelek gróf Dezsöffy Józsefhez, (1816). Kazinczytól. 11. Egy oklevél 1848-ból, V. Ferdinánd királytól. 12. Az 1848-diki román mozgalom történetéhez. 13. A br. Wesselényi család zsidói leveltárának irodalmi kincsei: a) Kölcsey Ferenc; b) Fáy András; c) Deák Ferenc levelei. 14. Kossuth Lajos naplója 1837-ből. Közli Jakab Elek. 15. Tárca. Egy levél Petöfy Sándortól. 16. Gr. Teleky Sándor emlékkönyvébe Br. Wesselényi Miklós. 17. Bajza József

levele. Vörösmarty Mihály levele.” Előfizetési ára félévre 6 frt, egész évre 12 frt. Az előfizetési összeget a „Történeti Lapok” szerkesztőségéhez utasítand. Kolozsvárra, nagy-piacz, gr. Teleky Domokos-ház. — E magvas munkát történetirodalmunk barátainak figyelmébe ajánljuk.

Wäcker Gotter budapesti német konsult öfésége a II. oszt. vaskorona-rend jelével díszítette fel.

Halalozások. Lampel Róbert könyvkereskedő tegnap este több heti betegeskedés után élte 54 évében meghalt. — Markóczy Vincze városi képviselőt a terézvárosi klub-casínóban baráti körben tegnapelőtt hirtelen szélhűdés érte s ennek következtében 50-ik évében meghalt. — Bohus János, Bohus Zsigmond fia, ma délelőtt 25 éves korában elhunyt. A holtest holnap a világiosi családi sirbolyhába szállítatik.

A fiumei kir. tengerészeti akadémiában jövő okt. 1-ével több fizetéses és több egész és fél szabad-hely lesz betöltendő, folyamodványok augusztus hó közepéig a cs. kir. közös hadügyminiszterium tengerészeti osztályához intézendők.

A husvéti lábmosság szokás szerint az idén is megtartott a bécsi udvarnál e hó másodikán délelőtt a vár-lak nagy szertartás-teremben.

Hymen. Lukácsy Elek földbirtokos f. hó 9-én vezeti oltárhoz Ugron Ida urhölgyet.

Az országos honvéd-szegélyző-egylet az 1848,9 évi rokkant honvédek, illetőleg azok özvegyei nyugdíjának fedezésére czéljából, f. év március 30-án 18,660 frtot fizetett a m. kir. központi állampénztárba.

Ingyenes felolvasások. Dr. Kautz Gyula országgyűlési képviselő s egyetemi rektor a nyári félévben hirtelen ingyenes nyilvános előadásokat fog tartani az államtudományok és nemzetgazdaságtan némely újabb kérdéseiről és a bankügy nemzetgazdaságtani elméletéről.

Az erdélyrészi reformátusok egyházkerületi közgyűlésüket ez évben Kolozsvárrt, f. hó 12-én tartják meg. A meghívók, az ezuttal elnökölő főgondnok, gr. Mikó Imre aláírásával már szétküldettek. Elnök a közgyűlési tagokat a gyűlésre megjelölt két napra előértekezletre hívta meg.

Komárom-Bayer Luiza asszony a Fröbel-féle gyermeknevelő buzgó ápolója fővárosunkban, f. évi május 1-én a realtanoda utca 4. sz. házában egy újabb, minden kényelemmel ellátott, gyermekekert rendez be 3—6 éves gyermekek számára, s egyszersmind 6—7 évesek számára egy a népiskolával összekötő osztályt is állít fel. Bejelentések ápril végeig feketesas-utca 7. szám alatt.

Katonai javító intézet. A hadügyminiszterium hirtelen elhatározta, hogy a hadsereg tetteles állományához tartozó könnyebb vétkes miatt elítélt katonák számára Budapest környékén javító intézetet építtet, hol az illetők különböző műhelyekben valamely mesterség megtanulására, a mennyiben ilyenhez még nem értenének, fognak szoríthatni. Alkalmos helyiségül a tétényi kastély lenne kiszemelve, és ennek megvétele iránt már meg is indítottak volna az alkudozások.

Rendőri kimutatás f. évi március haváról. A lefolyt hóban a fővárosi rendőrség a feny. törvényszékhez 175, a dologházba 64, a szegények házába 2, a kórházba 112 egyént szolgáltatott. — Rendőrileg fenytetett 432 egyén. Megkeresés folytán 7 a cs. k. kat. hatósághoz 15 egyén szolgáltatott. Kényszerűtlevéllel 8, egyszerűen 118 egyén bocsátott el. A külvárosi kapitányságokhoz kiadott 53 egyén. Eltolonoztatott 373, összesen 1369 egyén.

Tűzvész. Poroszló hevesmegyei m. városban, mint nekünk írják, f. hó 1-én borzasztó tűzvész dühöngött, mely az ottani gőzmalomban törvén ki, mintegy 400 házat emesztett meg. Leégett egyebek közt az emeletes iskola-épület, a város-ház és a jegyzői lak.

A fővárosi közmunkák tanácsa 2-án tartott ülésében határozta, hogy az uri utca és barátok tere sarkán levő már kisajátított Schneider-féle házának lerombolása nyilvános ajánlat útján eszközöltessék.

A nemzeti színház tiszta bevétele március végén lefolyt évben 206,703 frt 30 kr. volt; ez összegből a drámára 82,139 frt 60 kr., s az operára 124,563 frt 70 kr. esik. Az idei bevétel tehát 16,351 frt 70 krral haladja tul a mult évi s e többlettel 7115 frt 90 kr. a dráma és 9235 frt 80 kr. az operának jut. — A dráma-iróló bizotttság tegnap Rákossy Jenő „A Ripacsos Jenő dolmány” cz. 3 felv. színművét fogadta el, melyet már május elején színrre készülnék hozni.

„Olvasókönyv” a hazai történelmet tárgyzó összes tankönyvekhez” ez czime egy H a n t h ó Lajos a temesvári állami főreáltanoda igazgatója által kiadott füzetnek, mely több magyar történelmi munkából vett egyes fontosabb tört. eseményre vonatkozó szemelvényt tartalmaz.

A honvédménháza március 22-től 31-ig befolyt. Csura község évenként 10 frt, Hajdu-szoboszlói takarékpénztár évenként 10 frt, Petrovics Paula urhölgy évenként 3 frt, Battha Andor képviselő évenként 10 frt, Bikfalva községe évenként 10 frt, Miskolcz városa évenként 50 frt, Vasmegeyi honvéd egylet évenként 20 frt, Külső szolnok megyei takar. pénzt. évenként 30 frt, Mező-Turi jótékony női egylet évenként 10 frt, A „Hon” szerkesztősége 3 db. aranyat gyűjtött 176 frt 20 kr., Czégény-Dányád Balogh József ivén 12 frt 35 kr., Torda megye alispánja ivén 12 frt 87 kr., N.-Técsai olvasó egylet 13 frt, Komárom megye alispánjának gyűjtése 75 frt 35 kr., Torna megye alispánjának gyűjtése 4 frt 51 kr., Szt.-István szabad közműves páholy Budapesten 20 kr., Battha Konkoly Irén ühölgy 5 frt, Egri önszegélyző egylet 20 frt, Buda-Örs községe 5 frt, Szabadházy Andor 5 frt, Hauzer Iván 2 frt, Dobronyi Mihály 2 frt, Ullmer György 1 frt, Érmihályfalvi polgárok gyűjtöttek 57 frt 74 kr., Érmihályfalván tartott tüzcsésztély jövedelme március 15. 12 frt 26 kr., Mező-turi jótékony nőegylet gyűjtő ivén 5 forint, Reichman igazgató Hypodrom tiszt. bevétele 15 frt 70 kr. Össz. 602 frt 98 kr. Az országos gazd. egyesület istvántelki faiskolájából 1200

db eperfa, 50 db akácza és jótékony nőegylet 12 inget, 6 db, 7 törülközőt, 9 vankos 1974. év március 31. A bizsef ezredes, ellenőr; Szatárnok.

A nagy-kereki kincspoly volt pénzügyminiszter Torontál megye közelebb intézett a kormányhoz, mel székvárosának vidéke most göggyü s a kiirtás a kincstár hajtana, álljon el a kormány szersmind a megye, hogy hirdette kiirtását egyelőre.

Rövid hírek. Gr. márcz. 14-től ápril 3-ig 41 bizottsági pénztárnokhoz, frt 8 kr gyűlt be. — Mérgbolti szolga neje tegnap té s rögtön meghalt. — Taltegnap egy körülbelül 4 h ták. — Ifju öngyilkos. dája számára átvett 5 frt pincebe ugrott s szörny megérkeztek. — Siofokozéseket a mostoha pénztártották. — Krassó és Tatak meg monographiájok templomban tegnap be dényi és több orthodoxa Valaki nyuzott oroszlanárnak. — Érmihály letére termény-bizomány.

„Egy sziv története.” Castellartól, a spanyol k japáni kiállítási biz hajt, melyen haza utazta nak Velenczében szobro

Táborszky és „Mignon” opera Thomas 1 frt 20 kr.

Cz — Szent-hum tudjuk, már régeb idő szalmát ama börtönből, szálankint 50 centime-megy, azon gondolatra neki s most már fényké atyát kalitkaszertü alkot den állva összetett kez fényképek, az eladók s áruk másfél frank, vallá time. A bevétel fele küldetik Rómába. Hirsalmát is, fényképet is

— Amerikai szerződés igttartottó könyvébe: Hitelesen b min Lidianak mai nap kancza lovat, egy szü egy szekeret löszerszán ezért Benjamin Lidia ezzel elismerem, hogy

— Hull a h kint fejét pomádeval? hullani kezd, — lón a ut a pomádeartó s a kenője, a szolga önelura teli bundájára ker dett a — szőre.

— Egy s z ő l leányt itél lopás mi börtönzése előtt, mi most azonban börtön szőke bajusz és szaká — Az orlean VII. Károly francia leányzó a sz.-denisi a alatt megsebesült, le tájának muzeumába s így az orleansi satnya, minőnek őt T feltünteti.

— Hó S u e ritka természeti tür az egész lakosság a közel fekvő „Atala” hasonló látványra a

Törv (Dell Adami fegyelmi pere e nap elnökléte alatt tart A királyi tábla m tudvalevőleg f e d A legfőbb itelősé k érdeében helyben a főnagó enyhít feddés helyett es történt felfüggeszté dott illetményeim Adami. A jelzet kir. főügyési hely

